

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 13. szám

2017. szeptember 11.

Hármas találkozó

Még a Szovjetunió és Csehszlovákia időszakában éltünk, mikor a hetvenes évek végén ez a kapcsolat elkezdődött. Átszervezések és kiszervezések időszakát éltük, éljük, vezetők jönnek-mennek, de a kapcsolat, az maradt a régi, amihez nem kellett más, mint egy jól működő szakszervezeti hármás közösség.

Tehát több évtizedes hagyománya van a vasutasok hármashatár menti találkozójának, Csap, Tiszacsernyő és Záhony vasutas városok, meghatározó életükben a vasút szerepe. Ebben az évben Tiszacsernyő adott otthont a találkozóknak, és a baráti, szakmai megbeszéléseken túl természetesen a sport is szerepet játszott.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztn@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A labdarúgó mérkőzések Bély (Tiszacsernyő szomszéd települése) sportpályáján zajlottak. Az első mérkőzésen a záhonyi cargosok 4:0-ra bizonyultak jobbnak a csapi csapatnál. A második mérkőzés is gólparádét hozott, hiszen a csapi fiúk 5:0-ra legyőzték a házigazda tiszacsenyőieket. Jött az utolsó, mindent eldöntő mérkőzés, melyen szintén a záhonyiak nagy csatában 5:2-re legyőzték a házigazdákat, s így veretlenül, két győzelemmel megszerezték a torna első helyét.

Az eredményhirdetés után a bográcsban készült helyi specialitású gulyást mindenki jó étvággal fogyasztotta. A búcsúzáskor a meghívás sem maradt el, jövőre Záhony ad otthont a hármas találkozóknak.

Zubály Bertalan

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Sikoltó világnap

A múlt héten, szeptember nyolcadikán volt az olvasás világnapja. Ezúttal tényleg így volt, és nagyon komoly, hiszen még ma is sokan vannak a világon, akik nem tudnak, nem is tanulhatnak olvasni. Írni meg pláne, de maradjunk az olvasásnál, egyszerre elég egy dologba bonyolódni. Szóval az UNESCO 1965. novemberében döntött a kérdésben mondván, hogy az olvasni tudás alapvető emberi jog. Hasonlóan a tanuláshoz, még ha egy bizonyos korszakunkban berzenkedtünk is ellene. Sebaj, idő, mint a tenger, sosem késik pótolni ifjúkori mulasztásainkat, de a későbbiekkel érdemes igyekezni, nehogy idő előtt kiszáradjon az a tenger.

Lényeg, hogy olvassunk, ne csak pénzt, mint nagypapánk egykor. Mégpedig azért, hátha segít, hogy jobban ki tudjuk fejezni magunkat, legalább akkor, ha nagyon muszáj. Igaz, manapság igyekeznek sokan egyszerűvé tenni a beszédet, is, írást is, ám mégis hasznos lehet, ha nem csak félszavakban tudjuk elrebegni, mit szeretnénk, és mit nem. Azért, hogy mielőtt megszólalnánk, ne csak görcsök legyenek bennünk, mert szólni kéne, hanem gondolatok is.

Azt mondják, aki nem olvas, az mesélni sem tud – hát még beszélni, teszem hozzá, de ezen már túl vagyunk. Ettől még fontosabb az olvasás az íráshoz, amit nem kerülhetünk meg, ha már betűkről esik szó. Mert azt is mondják, az írás az olvasással kezdődik! Márpedig időnként muszáj írunk, és nem csak barátnak-barátnőnek, bár ott sem baj, ha nem a bukás felé hasító tízévesnek látnak bennünket. De felelős szavakat is várnak tőlünk néha, amihez már nem elég a szerelletes szókincs, de még a vasutasé sem mindig.

Már ott elkezdődnek a gondok, amikor kapunk egy levelet, mostanság többnyire elektronikusan, és kell rá aludni párat, hogy megértődjön a tartalom. A választ már sokan elmulasztják, vagy rosszul írják meg, pedig nem az a fő baj, hogy az írás megmarad, hanem az, milyen írást hagyunk magunk után. Ha meg tudjuk, hogy sokan fognak olvasni bennünket, nyomban kiderül, hogy a bátorság a tudással együtt a pincében maradt. Vagy a padláson, esetleg az iskolában. Akkor meg végképp megáll a levegőben a billentyűzet, ha valaki felsikolt a távolból: Válaszolni kéne már, mindenkinek!

Tehát olvassunk, aztán néha írjunk, hátha sikerült a sorokban, vagy sorok között egy-két maradandót összehoznunk. De legalábbis fontosat, vagy legalább, amelyet várnak tőlünk. Mert a sikolyt könnyen sikoly követheti, és a végén még a sikoltásnak is világnapot kell majd kreálni.

Dolhai József

HUMORSAROK

UTAZÁS

Kovács úr és felesége kirándulni megy, és Kovács úr a határon megkérdezi a vámostól:

- Aranyat lehet átvinni?
- Lehet.
- És száz kilót?
- Azt nem.

Ekkor odafordul a feleségéhez:

- Hallod, aranyom? Te itthon maradsz...

TUDÁS

A féltékeny feleség egy cetlit talál a férje zakójában, rajta egy telefonszám. Felveszi a telefont, beüti a számot, majd amikor felveszik, köszönés és bemutatkozás nélkül belevisít:

- Mindent tudok, te cafka!

Mire egy kedves női hang válaszol:

- Akkor miért hívtad a tudakozót, te hülye liba?

Balogh Attila